

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

กรรม พื้นฐานสำคัญในพุทธศาสนา

ก่อนจึงหัน

พวกในครัวเวลาเข้าวัดเข้าวาไม่กำหนดกฎเกณฑ์จะเข้าเวลาไหน ๆ เมื่อวานนี้ เห็นหญิงรุ่น ๆ คนหนึ่งนั่งซ้อนมอเตอร์ไซค์ผู้ชายขับเข้ามา เราเห็นต่อหน้าอยู่ที่ประตู วัด ใครผู้หญิงรุ่น ๆ นั้น ออกหนีจากวัดนะ อย่ามาเข้าในวัดนี้นะ มันจะเลอะเทอะวัดนะ มายังไง เมื่อวานเราไปเจอเองกำลังเริ่มมีด ผู้หญิงคนหนึ่งรุ่น ๆ นั่งซ้อนท้าย มอเตอร์ไซค์ผู้ชายขับมา เราดู มันยังงัยกันนี้ ผู้หญิงรุ่น ๆ พอเห็นหน้าเราจำได้จะไล่หนี เลยทันที ยุงไม่ได้จะเกิดเรื่องแน่ ๆ ถ้ามามันเลอะ ๆ อย่างนี้ ออกจะแตกแล้วนะเราดู แลทั้งสองฝ่ายนี่นะ นี่เห็นด้วยตาเจ้าของ

พระก็เคยเจอ เจอแล้วไล่ออก ๆ ไม่ต้องวินิจฉัย เราไปเห็นเอง หลายองค์แล้ว นะพระมาในวัดนี้ ไปเจอจ้ง ๆ แล้วก็ไล่ออก ๆ ไม่ต้องวินิจฉัย เราไปดูเองเห็นเอง อันนี้ ก็เราเห็นเองเมื่อวานนี้ตอนค่ำ มันเป็นอย่างงัยมันเลอะ ๆ เทอะ ๆ แล้วเวลานี้ จนมอง ไม่ทัน เราผู้ดูแลครอบอยู่หมดมันจะตายแล้วนะ มาเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไม่มีแบบมีฉบับ เอาแบบฆราวาสเลอะ ๆ เทอะ ๆ มาใช้ในวัดใช้ได้งัย มันยุ่งกันมากนะเวลานี้ มองไม่ ทัน อยากมายังงัยก็มา อยากทำงัยก็ทำ ไม่คำนึงถึงสิ่งที่ควรไม่ควรบ้างเลย ทั้ง ๆ ที่ เข้ามาในเขตวัดซึ่งเป็นสถานที่มีขอบเขตมีหลักมีเกณฑ์ มันเลอะ ๆ เทอะ ๆ นะ

ผู้หญิงคนหนึ่งเมื่อวานนี้มา เราดูไม่ได้นะ เราเจอหน้าจะไล่ออกทันทีเลย เราจำ หน้าได้อยู่ ถ้าไม่อย่าให้เราเจอไล่ออกให้รีบหนีเสียก่อนนะ เจอหน้าจำได้แน่ ๆ เราจะ ไล่ทันทีเลย ถ้าไม่อย่าให้ถูกไล่ให้รีบออกหนีเสียนะผู้หญิงคนนั้นนะ เมื่อวานค่ำ ๆ มา นะ มันทำไมเป็นอย่างนี้ ผู้รักษา-รักษาแทบเป็นแทบตาย ผู้มาทำลาย-ทำลายอย่างไม่ คิดหน้าอ่านหลังอะไรเลย เลอะ ๆ เทอะ ๆ จริง ๆ นะ เลวเข้าทุกวัน ๆ พระนี่ไม่ค่อย วินิจฉัยแหละเพราะเราเห็นเองแล้วไล่ออก ๆ เลย จะมาขออะไร ๆ ไม่ได้ทั้งนั้นถ้าลงได้ เจอถนัดชัดเจนด้วยเหตุด้วยผลประจักษ์แล้ว นี่ทางฝ่ายผู้หญิงก็เหมือนกัน ถ้าเจออย่าง ประจักษ์อย่างเมื่อวานนี้ให้ออกเลย อย่ามาอยู่นี่นะ เมื่อวานนี้ผู้หญิงคนหนึ่งกำลังคิก คะนองเสียด้วย กำลังเลอะเข้าแล้วเวลานี้ ให้ออกนะผู้หญิงคนนั้น ถ้าเราเจอหน้าเราจะ จำได้แล้วจะขับทันที ให้รีบออกเสียตั้งแต่เรายังไม่เจอหน้า ให้ไปเสียก่อน ผู้หญิงกลับ มาค่ำ ๆ เมื่อวานนี้ มันยังงัยกันนี้ ให้พร...

พวกทำครัวนี้ก็เหมือนกัน พวกทำครัวอยู่แถวนี้จ่อดูอยู่ตลอดนะ เตียวถูกไล่ นะ อยู่จุดนี้มันเห็นแก่ปากแก่ท้องตัวเอง ไม่ได้เห็นแก่ใครนะ เราดูมานานหลายปีแล้ว นี่

ระวังให้ตีอีก มาเห็นแก่ปากแก่ท้องเจ้าของไม่เห็นแก่ศีลแก่ธรรม เห็นแก่หัวใจใครเลย
ดูอยู่ตลอดอย่าว่าไม่ดูนะ นี่ละเวลาเปิด-เปิดออกอย่างนี้ละ เปิดออกโล่งพร้อมเลย มัน
เห็นแก่ปากแก่ท้องไม่เห็นแก่ศีลแก่ธรรมอะไรเลย พวกเปรต มันอะไรกัน

หลังจันทัน

เจดีย์เจ้าคุณพุทธ เริ่มสร้างมาตั้งแต่ พอเทศน์อะไร ๆ ปัจจัยรวบรวมแล้วก็ดู
เหมือนเริ่มเลยนะ เพราะเตรียมพร้อมอยู่แล้ว ที่เราไปเทศน์ให้ที่วัดศาลวันนั้นก็ได้เงิน
ตั้ง ๒ ล้าน ๗ แสน นั่นละเป็นพื้นฐานสร้างขึ้นได้ ด้วยเงิน ๒ ล้าน ๗ แสนวางเป็นพื้น
ฐาน ต่อจากนั้นก็เรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เราตั้งใจไปเทศน์ให้จริง ๆ เจ้าคณะภาคนั้น
แหละ เจ้าคณะภาคก็ลูกศิษย์ ทั้งภาคพระ ทั้งภาคทหาร ลูกศิษย์ทั้งสอง เขาก็มานิมนต์
ให้ไปเทศน์ เจ้าคุณพุทธกับเราก็คู้กันมาสักเท่าไร ๆ แล้ว นั่นละเรื่องราวมัน เราก็เลย
ไปเทศน์อนุเคราะห์ให้ ดูเหมือนได้เงิน ๒ ล้าน ๗ แสนเศษไปอีก ก็พอเป็นต้นทุนวาง
รากฐานได้ จากนั้นก็วางเรื่อยมา ก็ดูว่าไม่ขาดแคลนเงินนะ เราแน่ใจว่าไม่ขาดแคลน
เราเชื่อเจ้าคุณพุทธด้วย ต้องเชื่อเจ้าของเจดีย์ด้วย

เจ้าคุณพุทธไม่ใช่คนคับแคบตีบตันอันต์ตระหนี่ถี่เหนียว เป็นคนมีเมตตา จิตใจ
กว้างขวาง การทำงานสงเคราะห์โลกเต็มกำลังเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงเชื่อเจ้าของ
เจดีย์ว่าไม่ขาด ว่างั้นเลย สมบูรณ์เป็นลำดับลำดับไปเรื่อย ๆ อันนี้ขึ้นกับเจ้าของเหมือน
กัน ขึ้นอยู่ในเจ้าของ ๆ จนได้แหละ รากฐานอยู่นั้น เช่นอย่างเจดีย์เจ้าคุณพุทธก็ขึ้นอยู่กับ
เจ้าคุณพุทธ ถ้าหากว่าตัวแกนจัดซัดแล้ว อะไรก็จัดซัดไปตาม ๆ กัน ถ้าแกนมีรสมีชาติ
เป็นเครื่องดึงดูด อะไรมันก็ดึงดูดเข้ามา เรื่องบุญเรื่องกรรมเป็นอย่างนั้นนะ เรื่องบุญ
เรื่องกรรมเป็นพื้นฐานสำคัญมากในพุทธศาสนาเรา ต้องยกกรรมขึ้นเลยทีเดียว กรรม
กระทำที่ไหน มโนปุพฺพฺพคฺมา ธมฺมา ที่ใจ นั่น สองจุดนี้เป็นจุดสำคัญครอบโลกธาตุ จึง
ขึ้นอยู่กับเจ้าของคือเป็นตัวแกน เช่น เจดีย์นี้ก็ขึ้นอยู่กับเจ้าคุณพุทธ ใครจะวิ่งเต้น
ชวนชวายเป็นไหน ๆ หามามากน้อยเพียงไรก็ตาม มันขึ้นอยู่กับเจ้าของ ๆ เครื่องดึงดูดนี้
สำคัญ จัดซัดหรือมีรสชาติอยู่ตรงนี้ แล้วจะมาเองเป็นเอง อาศัยนั้นอาศัยนี้ อันนี้ก็ดึงดูด
อันนั้นก็ดึงดูด ก็ไปได้เอง ถ้าตัวแกนไม่มีแล้วก็อย่างวานะ ยังไงมันก็จัดซัด ๆ ไป

อย่างที่เคยเล่าให้ฟัง พระที่บวชมา ตั้งแต่วันบวชไปบิณฑบาตมาฉันจันทันไม่
เคยอ้อมเลย ไม่พอฉัน พระทั้งหลายตลอดถึงเจ้าอาวาส หัวหน้าวัด ก็พยายามเต็มกำลัง
แต่มันก็เป็นอย่างนั้น ให้แล้วพอฉันลงไปมันหากบันดลบันดาลให้หมดไป ๆ ยังไม่อ้อม
หมดแล้ว อาหารในบาตรหมดแล้ว นี่ก็พื้นเพกรรมของท่านท่านสร้างเอง เนะอย่างนั้น
นะ จะไปตำหนิใครไต่ยังไฉ่ เวลาไปบิณฑบาตพระท่านทำทุกแบบว่าจันทันเถอะ ก็ไม่เห็น
กรรมไปได้ จะแบบไหนมากก็ไม่เห็นกรรม กรรมต้องเหนือตลอด ออกหน้าให้ไป

บิณฑบาต มันก็ตกลงบันดาลให้เขาไม่เห็นเสีย อยู่ตรงไหนก็ตกลงบันดาลเรื่อยด้วยกรรม ๆ ยิ่งให้ไปอยู่สุดท้ายหมดหวังเลย ข้าวหมดแล้ว ทำยังงี้ก็ไม่ได้เรื่อง ๆ กระเทือนไปทั่วดินแดน ถึงกับพระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ อัครสาวกข้างซ้ายข้างขวาเองเชี่ยวชาญเตรียมอาหารมาพร้อม พระสารีบุตรพระโมคคัลลาน์ท่านขนาดไหนฟังซิ จะอดจะอันอะไรอาหารการฉันท่านไปไหน

พอมาก็ถามเรื่องราว ท่านก็ยอมรับบอกว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ คือท่านบวชเท่าที่ทราบมานี้มันลือลั่นไปหมดนะ ทราบว่าตั้งแต่วันบวชมาท่านฉันจังหันไม่เคยอิมเลย เพราะอาหารไม่มี อาหารหมดไป ไข้ไหม พระท่านก็ยอมรับว่าใช่ ไม่มีใครใส่บาตรให้ท่านหรอก มี เขาก็ทำเต็มความสามารถทุกคน ๆ ที่จะอนุเคราะห์ มันก็เป็นอย่างนั้น ๆ ตลอดมาว่าไง นี่เห็นกรรมไปได้ไหมละ

ที่นี้พระสารีบุตรพระโมคคัลลาน์เตรียมพร้อมมาแล้วนี่อาหาร จะมาประกาศกรรมให้โลกได้เห็นในวงนั้นว่างั้นเถอะ มากี่จัดอะไร ๆ ใส่บาตรเรียบร้อย พระสารีบุตรพระโมคคัลลาน์เป็นผู้จัดใส่บาตรเอง ถามเรื่องราวท่านยอมรับทุกอย่างแล้วไม่มีข้อขัดแย้งกันเลย ว่าเป็นความจริงตามนั้น ฉันไม่เคยอิมเลย พอฉันไป ๆ หมดไป ๆ หายเสียไปเลย เป็นประจำ ที่นี้ท่านเอาวาสนาท่านไปช่วยนะ พอช่วยได้ท่านก็ช่วย ท่านจัดอาหารอะไร ๆ ใส่บาตรให้เต็มเลย เอ้า ท่านฉันซิ พระสารีบุตรจับขอบปากบาตรเอาไว้ฟังซินะ ถ้าปล่อยขอบปากบาตรอาหารก็หมด อาศัยวาสนาบารมีของพระสารีบุตรจับขอบปากบาตร เอา ฉัน จับขอบปากบาตรเหมือนนักโทษว่างั้นเถอะนะ

เห็นไหมกรรม ฟังซิ พี่น้องทั้งหลายฟัง เราเชื่อกิเลสเชื่อธรรมฉันใด เราเชื่อเรื่องกรรมฉันนั้นเหมือนกันไม่มีลดเลย ตายก็ตายไปเลยเรา เพราะฉะนั้นจึงพูดตลอดเวลาอย่างอาจหาญชาญชัยไม่สะทกสะท้าน เรื่องกรรมใครจะเก่งขนาดไหนก็เก่งไปเถอะ พระพุทธเจ้าก็เป็นผู้ทรงสอนกรรมเอง พระองค์ทรงเสวยกรรมมากขนาดไหน พิจารณากรรมจนรู้แจ้งเห็นชัดทุกอย่างแล้วว่า นี่คือรากฐานสำคัญของสัตว์โลก นั่นฟังซิได้แก่การทำกรรม กรรมนี้ใครเป็นคนทำ รากฐานอีกอันหนึ่งคือใจ ออกมาจากใจ ตั้งแต่ มโนกรรม วจีกรรม กายกรรม ไปเรื่อยกระจายไปหมด ออกจากใจ เพราะฉะนั้นเมื่อยังทำกรรมอยู่จะลบล้างเท่าไรก็ลบล้างเถิด ผลกรรมจะเจอวันยังค่ำ ถ้ากรรมดีก็กว้านเข้ามาวันยังค่ำจนพอ ถ้ากรรมชั่วก็กว้านเข้ามาเอาจนกระทั่งถึงจมเลย นั่น ไม่มีหยุดหย่อน ถ้าไม่หยุดการกระทำผลจะแสดงตลอดเลย จะปิดไม่ได้ พูดถึงเรื่องกรรมก็เป็นอย่างนั้นจะว่าไง

เพราะฉะนั้นพูดถึงเรื่องเจตีย์เราเชื่อท่านเจ้าคุณพุทธ ท่านไม่ใช่เป็นคนคับแคบตีบตัน ก็รู้นิสัยกันมาตั้งแต่เดิมแล้ว คุณกันมาตั้งแต่สมัยเป็นมหาเปรียญ ท่านเป็นลูกศิษย์

หลวงปู่มันเรื่อยมา หลวงปู่เสาร์ท่านก็เคยเหมือนกัน ทราบแต่เราก็ไม่ชัดเจนนัก หากทราบมาอย่างนั้น เข้ามาหาสายพ่อแม่ครูจารย์มันเรานี้ เข้ามาในวงนี้ด้วยกัน เพราะฉะนั้นถึงคุณกันละซี วันนั้นก็ได้ตั้ง ๒ ล้าน ๗ แสนกว่าของเล่นเมื่อไร เพราะอำนาจวาสนาของท่านนั้นแหละสำคัญ เรามีบ้างเล็กน้อยก็ผสมกันเข้าไปเป็น ๒ ล้าน ๗ แสนกว่า ทางโน้นผสมทางนี้ก็ผสมเชื่อมเข้าหากัน

พี่น้องทั้งหลายให้จำนะ เราเป็นลูกชาวพุทธให้เชื่อกรรมนะ ตัวเรานี้ทำกรรมตลอดเวลาเรายังไม่เชื่อการทำของเราอีกหรือ ถ้าไม่เชื่อแล้วไปเอาไฟมา ใครเก่งเราจะให้จับไฟให้เห็นต่อหน้าต่อตาคนทั่ว ๆ ไปนี้แหละ เอา จับมันจะร้อนไหมไฟ กำลังแดงโรยอยู่ไม่ต้องมีอะไรเครื่องป้องกันตัว เอาตัวใจตัวมันเก่ง ๆ เข้าใส่กันเลยกับมือตัวมันเก่ง ๆ ชัดเข้าไปจะเป็นยังไง ได้ยินเสียงร้องวาก ๆ หมาเรา ๑๒ ตัวนี้จะด้วิ่งหนีจากวัดหมด นึกว่าเสือโคร่งใหญ่มาหาเขา ความจริงเสือโคร่งใหญ่มันร้องมันดินตายไฟไหม้หัวมัน เข้าใจไหม นั่นเห็นไหมละ

อ้าว อยู่ในที่แจ้ง ๆ มันร้อน เข้าไปในห้องปิดประตู ปิดให้หมดไม่ให้อากาศเข้าไปได้แล้วจับ ก็ได้ยินเสียงร้องวาก ๆ ๆ ไม่มีใครช่วย คราวนี้ตายเลย ไม่มีใครช่วย มันอยู่ในที่ลับ นี่ละกรรม ทำที่ไหนตัวทำคือเรา ไม่มีคำว่าที่แจ้งที่ลับ ไม่มีอิริยาบถ ทำที่ไหนเป็นที่นั้น ๆ ตลอดคือกรรม จำให้ดี ใครว่าอย่าที่ลับเป็นอย่างนั้น ที่แจ้งเป็นอย่างนี้ ก็เลสมันตบตาคคนมันตบตาทรรรมไม่ได้ ความจริงเป็นอย่างนั้น

เราจึงวิตกวิจารณ์ถึงพวกที่ทำความชั่วช้าลามกแก่ส่วนใหญ่ส่วนรวมนี้ แหมกรรมหนักมากนะ ถ้าไม่รีบแก้ไขเสียแต่บัดนี้จมไม่ต้องสงสัย เขียนใบจมนไว้เลย อย่าทำทนายพระพุทเจ้า มีก็พระองค์ ตรัสรู้มานี้มากขนาดไหนนานแสนนานไหม ตรัสสอนไว้แบบเดียวกันหมดไม่มีเคลื่อนคลาดเลย เคารพกรรมด้วยกันทั้งนั้น บรรดาพระพุทเจ้า ยอมรับกรรม เคารพกรรม สอนโลกให้ละกรรมชั่ว ทำกรรมดีตลอดมาทุก ๆ พระองค์เป็นอย่างนี้ละ ไม่มีพระพุทเจ้าองค์ใดจะสอนแหวกแนวกัน อ้าว ทำไปเถอะกรรมตถาคตจะลบให้หมด อ้าว ทำลงไป ๆ ลบไม่ได้ละซี กรรมเจ้าของลบเจ้าของไม่ได้มันชี้คนอื่นไปลบได้ยังไง เจ้าของทำแล้วมันจะให้ใครมาลบให้ละ

การช่วยกันบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นได้ แต่หลักใหญ่ไม่ได้นะ อยู่กับเจ้าของอย่างพระสารีบุตรจับขอบปากบาตรไว้ให้ฉัน เอา ฉันให้อิมวันนี้ ฉันจนอิมวันนั้น แล้วอิมวันนั้นแล้วก็เลยตาย โห อิมวันเดียวเลยตาย ตายเพราะอิมมากหรือก็ไม่ว่า มันก็เป็นอย่างนั้นจะว่าไง เห็นอยู่อย่างนั้น เรื่องกรรมเป็นเรื่องใหญ่โตมาก พุทธศาสนาทุก ๆ พระองค์ของพระพุทเจ้าสอนเรื่องกรรมนี้เน้นหนัก คือหลักศาสนาอยู่ที่กรรมเลย มโนปุพฺพุตฺตมา ขึ้นต้นของกรรมอยู่ตรงนี้ กรรมแยกออกมาจากจิตที่เคลื่อนออกมา

แล้วก็ทำกรรมดีกรรมชั่ว ไม่มีที่แฉ่งที่ลับกรรม ใจก็ไม่มีที่แฉ่งที่ลับ เป็นใจตลอดเวลา ผู้ทำดีชั่วเป็นดีเป็นชั่วตลอดเวลา เรื่องที่แฉ่งที่ลับอย่าให้กิเลสมาหลอกมาต้มเอานะ มันยังจะต้มอีกนะ

นี่พูดถึงเรื่องกรรม เรื่องเจตีย์ของเจ้าคุณพุทธทำไว้สำหรับกราบไหว้บูชา พระที่ควรกราบไหว้บูชาก็ให้ได้กราบไหว้บูชา ไม่ใช่เอะอะก็ก่อเจตีย์ ๆ อันนี้เราก็ได้โต้กันแล้ว เหตุที่จะโต้ก็คือ ไปในงานศพท่านอาจารย์เทศก์ ไปในงานเผาศพท่าน มีครูบาอาจารย์มีประชาชนผู้ใหญ่ ๆ มารวมกันเยอะ พูดถึงเรื่องก่อเจตีย์ เอะอะมีแต่จะก่อเจตีย์ ๆ เราก็ค้นฟันละซิกี้ใส่ผางขึ้นทันทีเลย เอาจนกระทั่งสภาแตกเลย หลวงตาบัวถ้ำลงตรงไหน แล้วเอาสภาแตก ยันกันเข้ามาละซิกี้ คือมันขวางหูอยู่ตลอดเวลา เอะอะก็มีแต่จะก่อเจตีย์ ๆ มันยังงันกัน หลักเกณฑ์มีอยู่ทำไมไม่คำนึง เอามาทำไมเปะปะ ๆ สุ่มสี่สุ่มห้า กบเขียดตัวหนึ่งตายก็ก่อเจตีย์ อะไรตายก็ก่อเจตีย์ ไก่ตาย หมูตายหมาตายก่อเจตีย์ แล้วผู้กราบจะให้เขากราบอะไรถูก กราบอันนี้ก็ถูกกบถูกเขียด กราบอันนี้ถูกเปิดถูกไก่อไปเสีย กราบอันนี้ถูกหมูถูกหมาไปเสีย ที่จะกราบครูบาอาจารย์ที่เป็นสาระสำคัญแก่จิตใจไม่มี มีแต่ก่อไว้เต็มบ้านเต็มเมือง ไม่ทราบจะกราบตรงไหนจะถูก หลักเกณฑ์มีอยู่ นั้นเอาแล้วนะ พระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงไว้แล้วว่า บุคคลที่ควรแก่การก่อเจตีย์ มีอยู่ ๔ ประเภท นั้น ก็บอกไว้แล้ว

๑. พระพุทธเจ้า

๒. พระปัจเจกพระพุทธเจ้า

๓. พระอรหันต์

๔. พระเจ้าจักรพรรดิ

ท่านทั้ง ๔ ประเภทนี้เป็นคนที่ควรกราบไหว้บูชา แล้วการก่อเจตีย์ก็ให้ก่อในที่ชุมนุมชน ที่เขาจะได้มองเห็นแล้วเป็นขวัญตาขวัญใจ และกราบไหว้บูชาเป็นสิริมงคลแก่โลกทั่ว ๆ ไป นี่ท่านบอกไว้ ๔ ประเภท ท่านไม่เห็นบอกว่า กบตายแล้วให้ก่อเจตีย์ ประเภทนั้น เขียดตายก่อเจตีย์ หมูตายหมาตายให้ก่ออย่างนั้นก่ออย่างนี้นี่นะ ทำไมจึงทำสุ่มสี่สุ่มห้า เรารู้ว่าเอาจริง ๆ นี่ละหลักเกณฑ์มีอยู่ ไม่ได้ไปคำนึงถึงหลักเกณฑ์ เอาสุ่มสี่สุ่มห้ามาใส่ก็เสียหมดซิหลักความจริง ความจริงมีอยู่ เราถึงได้ประกาศให้ทราบกันทั่ว ใครจะเรียน ใครจะรู้หรือไม่รู้จักตาม ก็เราเรียนเรารู้มาอย่างนี้หลักเกณฑ์ เรารู้เอาหลักเกณฑ์นี้ออก ผู้ที่ต้องการหลักเกณฑ์ก็เพื่อจะได้ยึดอันนี้เป็นคติดำเนินต่อไป ก็จะมีหลักมีเกณฑ์ อันนี้สุ่มสี่สุ่มห้า เราไม่เอานะ ทำสุ่มสี่สุ่มห้ามันไม่ถูก ต้องทำให้มีกฎมีเกณฑ์ซิ

ดังท่าน พระพาหิยะ ท่านก็เร่ร่อนของท่านเต็มเหนี่ยว ชีวิตก็เร่เร่เต็มเหนี่ยวเหมือนกัน มรรคผลนิพพานก็เร่เร่เต็มหัวใจท่าน นี่เราสรุปเอามาเลยนะ เอาย่อ ๆ มาพูด เอา

เฉพาะใจความ มากี่เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเสด็จบิณฑบาต ตามเสด็จทูลถาม ปัญหา เดี่ยวเรากำลังบิณฑบาต ทางนี้ก็ตามเรื่อย ๆ ทูลถามเรื่อย พระองค์ก็ทรงเล็ง ญาณทราบอยู่ตลอดจะว่าไง พอสุดท้ายพระองค์ก็รับสั่ง เทศนาว่าการย่อ ๆ บรรลุพระ อรหันต์ปึงเลย นั้นเห็นไหมละ พอสำเร็จพระอรหันต์แล้วจะบวชไม่มีบริวาร ให้ไปหา บริวารมาบวช พอออกไปถูกวัวแม่ลูกอ่อนขวิดตาย เลยไม่ได้บวช

ก็มีปัญหาเกิดขึ้น พาหิยะนี้ทราบจากพระพุทธเจ้ารับสั่งเรียบร้อยแล้วว่าเป็น พระอรหันต์แล้ว สำเร็จตั้งแต่เป็นฆราวาสอยู่ ที่นี้ก็ตายทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้บวชนี้จะทำยังไง จะควรก่อเจตีย์หรือไม่ควร พระพุทธเจ้ารับสั่งเลย ควรโดยถ่ายเดียว เรื่องเพศเรื่อง อะไรนั้นเป็นอันหนึ่งต่างหาก เรื่องหลักธรรมชาติคือจิตที่บริสุทธิ์นี้เลิศโลกแล้ว ไม่ได้ ขึ้นอยู่กับเพศกับวัยอะไรทั้งนั้น เป็นผู้ควรแก่การก่อสร้างเจตีย์ ให้เป็นที่เคารพบูชา ก็ บอกสถานที่ให้ ให้ไปก่อในที่ชุมนุมชนเพื่อเป็นขวัญตาขวัญใจแก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป นี่ พาหิยะ ยังไม่ได้บวชเป็นพระอรหันต์แล้ว เป็นพระในหลักธรรมชาติแล้วสมบูรณ์แบบ พระองค์ก็ทรงรับสั่งทันทีเลย นี่เห็นไหมละ มีฆราวาสมีพระที่ไหน จิตถ้าบริสุทธิ์แล้วไม่ มีเพศบอกแล้ว นี่พระพาหิยะก็ได้ก่อเจตีย์ไว้สำหรับกราบไว้บูชามาตลอด พระพุทธเจ้า รับสั่งเองนี่ จิตนี้ไม่มีเพศมาตั้งเดิม พอบริสุทธิ์แล้วเต็มเหนี่ยวเลย เป็นพระอรหันต์เต็ม องค์เลย

ในศาสนาพระพุทธเจ้าของเราเนี่ย ฆราวาสสำเร็จเป็นพระอรหันต์มีมากอยู่นะ ที่ไม่ ได้บวชเป็นพระอรหันต์มีอยู่มากนะ เราจำไม่ได้มากนัก จำได้แต่พระเจ้าสุทโธทนะที่ เป็นพระราชบิดา แล้วก็พาหิยะ สันตติมหาอมตย์ และนางเขมา สันตติมหาอมตย์ที่ เมมาเหล่าแปล้อยู่บนคอช้าง ก็ซื่อบอก ตอนบ่าयी เธอจะได้เป็นพระอรหันต์แล้วบวช กำลังเมมาเหล่า พอตอนบ่าयीก็ตายเสียใจมากชึ แล้วสุดท้ายก็เลยบวชเป็นพระ อรหันต์ขึ้นมา นั้นเห็นไหม พระพุทธเจ้าซึ่ไว้อยู่บนคอช้าง นี่ตอนนี้กำลังเป็นบ่า นี่ฟังชึ กำลังเมมาเหล่าแปล้อยู่บนคอช้าง ครั้นตอนบ่าयीมาความโศกเศร้าเหงาหงอยก็จะตีเข้ามา ธรรมก็จะเกิด ได้เป็นพระอรหันต์ขึ้นมาในวันนี้ นั้นเห็นไหม ผิดไหมพระพุทธเจ้ารับสั่ง ก็หยั่งทราบไว้หมดแล้วจะว่าอะไร

คิดดูซิตั้งแต่หมาดำ หมาดำกับนันทเศรษฐี เป็นเศรษฐี แกกั้ไม่ได้ทำบาปกรรม อะไรมากนัก เพียงแต่เป็นเศรษฐีตระหนี่ธรรมดา ไม่ได้ตระหนี่มากนัก ครั้นเวลาตาย แล้วก็มาเกิดเป็นหมาดำ อยู่ในสกุลลูกหลานนั้นแหละ เขาก็ดูแลธรรมดาว่าเป็นหมา เขาไม่ได้ว่าเป็นนันทเศรษฐีที่เคยเป็นพ่อกมา พระพุทธเจ้าเสด็จไปบิณฑบาต เอ้อ.นี่นันท เศรษฐีตายแล้วมาเป็นหมาดำอยู่เนี่ย เห็นไหมละนอนอยู่เนี่ย นี่ละนันทเศรษฐี พระอานนท์

ก็เป็นผู้ฉลาด หาอุบายวิธีการกราบทูลเรื่องราวต่าง ๆ วิธีการจะแก้ไขตัดแปลงพอจะเป็นประโยชน์เกี่ยวกับหมาดำนี้ อะไรบ้าง

พระองค์ก็รับสั่ง หมาดำตัวนี้รู้ภาษาคนเราได้ดีนะ ถ้าลูกเขารู้เรื่องราวแล้ว ประจบประแจงยกหมาดำตัวนี้ให้เป็นพ่อเขาตามเดิม เวลานี้เขาเป็นหมาดำ ลูกทั้งหลายก็ไม่ว่าพ่อเขามาเป็นหมาดำ เมื่อเขารู้แล้วว่าหมาดำตัวนี้เคยเป็นพ่อเขาแล้ว คือเป็นนันทเศรษฐี แล้วประจบประแจงยกฐานะเขาขึ้นให้เป็นพ่อ คือนันทเศรษฐีตามเดิมแล้ว เขาจะบอกที่ซ่อนสมบัติให้ ที่นี้ก็ประจบประแจงทุกสิ่งทุกอย่าง ที่นี้เงินมันมีมากขนาดไหนเอามาเที่ยวฝังไว้ที่นั่นที่นี้เต็มไปหมด ไม่มีใครรู้เลย มีหมาดำนันทเศรษฐีนี้รู้ตัวเดียวคนเดียว ถ้าประจบประแจงเลียแข้งเลียขา คุณพ่ออย่างนั้นคุณพ่ออย่างนี้ ให้ปฏิบัติแบบเขาเป็นพ่อนะ ต้องมีความเคารพเหมือนเขาเป็นพ่อ แล้วหาอุบายขอสมบัติเงินทองจากเขา เขาจะพาไปซุดเอาหมาดำนั้นแหละ

ก็ประจบประแจงอย่างว่าจริง ๆ ดูแลรักษา ปฏิบัติเหมือนปฏิบัติ นันทเศรษฐี ประจบประแจงทั้งเข้าทั้งเย็น ทุกสิ่งทุกอย่าง สุดท้ายก็เลยขอสมบัติเงินทอง ว่าลูกนี้เงินมาก คุณพ่ออย่างนั้น คุณพ่อดำ ๆ อะไรอย่างนี้เรื่อยไป แล้วก็ให้เขาพาไปหาเงิน เขาตะกุกตะกวดตรงไหนก็ซุดลง นั่นนะไทรกระเทียม เงินเหรียญอยู่ในนั้น เอ้า มีที่ไหนอีกคุณพ่อ ซุดเอาเสียจนหมด หมดแล้วเขาไล่หมาดำตัวนั้นหนีหรือไม่ว่านี่เราก็มารู้นะ เขาได้เงินหมดแล้ว นี่ตัวอย่าง เห็นไหมละพระพุทธรูปเจ้าแม่โสม พังชี่ ไปซุดก็ได้จริง ๆ เขารู้ภาษาทุกอย่าง นั่นละพระญาณ ท่านจึงเรียกว่า เอกนามก็ คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ เป็นหนึ่งไม่มีสอง แน่นนอนทุกอย่างเลย พระวาจาที่รับสั่งอะไรไปแล้วก็เป็นหนึ่งไม่มีสอง ตรัสคำสอนอะไรลงไปแล้วนี่เรียกว่าพระวาจา เป็นหนึ่งไม่มีสอง ว่าอะไรเป็นอย่างนั้น เป็นอื่นไปไม่ได้ นี่ละพระพุทธรูปเจ้า

พวกเรานี้ทำไม่ถึงจะไปลบ นรก บาบ บุญ ไม่ให้มีในโลก มันเป็นไปได้ไหม พิจารณาซิ ผู้ที่จอมปราชญ์ฉลาดแหลมคมครอบโลกธาตุ คือพระพุทธรูปเจ้าทุก ๆ พระองค์ ประกาศไว้เป็นเสียงเดียวกันหมด ลบล้างไม่ได้จึงยอมรับกัน เสมอกันหมด นี่ละบาบ บุญ นรก สวรรค์ มีมากก็กัปกัลป์ ไม่มีต้นมีปลายสิ่งเหล่านี้ แล้วทำไมเราจะไปลบสิ่งเหล่านี้ไม่ให้มีได้ ถ้าไม่จมเพราะการเชื่อกิเลส เชื่อกิเลสเท่าไรยิ่งจมนะ ให้ระวังให้ดี ไม่งั้นจมแน่ ๆ พวกเรา จะไม่มีอะไรเหลือติดเนื้อติดตัวนะ

เวลานี้ชีวิตจิตใจของเราเป็นชีวิตของมนุษย์ทั้งนั้น ไม่ใช่ชีวิตของสัตว์พอจะไร้ค่าไร้ราคาอะไร เป็นชีวิตของมนุษย์มีคุณค่ามาก ให้พากันนำธรรมเข้าไปส่งเสริมเข้าไป ชีวิตของมนุษย์จะเพิ่มคุณค่าขึ้นเป็นลำดับ นำเจ้าของให้หลุดพ้นจากทุกข์ได้ไม่สงสัย ถ้าชีวิตของกิเลสตัณหาที่มันเคยลากสัตว์ให้จมลงในนรก เข้ามาเป็นใหญ่เป็นโตแล้วจะจม

อีก จมแบบไม่แล้วไม่เล่า ไม่เซ็ดไม่ไหลบจมนตลอดไปนะ อย่าว่าแต่ตลอดมา นี่ยังจะตลอดไปอีกไม่มีสิ้นสุดถ้าเชื่อกิเลสเมื่อไร ก็ทราบแล้วว่ากิเลสกับธรรมเป็นข้าศึกกัน ธรรมว่าจริง กิเลสจะว่าปลอม ถ้าธรรมว่าดี กิเลสว่าชั่วทั้งนั้น เป็นอย่างนี้ตลอดมา เพราะฉะนั้นธรรมจึงต้องมี ไม่มีโลกไม่มีความหมายนะ เพราะกิเลสมันสร้างความหมายไว้เต็มตัวแล้ว ธรรมมีมาแต่ละครั้งละคราวจึงเป็นเหมือนน้ำดับไฟมาชะมาล้างกัน

นี่เราก็อยังมีน้ำติดโองตติอ่างกระถาง ในบ้านในเรือนในที่พักที่อยู่ของเราบ้าง พอที่จะมาชะล้างความขี้เกียจขี้คร้านท้อแท้อ่อนแอเหลวไหลโลเล ความไม่เชื่อความจริงให้จางลงไปบ้าง ความจริงจะได้ไหลขึ้นมาจากภายในจิตใจของเรา แล้วจะสร้างสารคุณขึ้นเป็นประโยชน์แก่เราต่อไป ให้พากันจำเอา ไม่งั้นจะจมกันทั้งโลก เราพูดด้วยความสงสารทุกแง่ทุกมุมนะ เราไม่มีสงสัยอะไรแล้ว หากว่าเป็นสิ่งที่ล้าความจริงนั้น ออกมาได้แล้ว ฟาดหน้าผากพวกนี้แตกหมด ไม่ให้มีเหลือแหละ

นี่ละธรรมจึงต้องมีไม่มีไม่ได้นะ ไม่มี...หมด สัตว์โลกไม่มีความหมายเลย ธรรมชะล้างๆ สกปรกขนาดไหนชะล้างขึ้นมาพอใช้ได้ๆ ชะล้างไปจนสะอาดดีดีผิงเลย มีธรรมเท่านั้นกิเลสไม่มีทาง มีแต่ธรรมให้พากันจำให้ดี นี่เราสอนโลกเราสอนด้วยความเมตตาสงสารจริง ๆ นะมันจวนจะตาย ๆ แล้ว ถ้ายังจะนอนใจจะจมนะ บอกตรง ๆ อย่างนี้เลย เป็นอื่นไปไม่ได้ว้างั้นเลย ฟังซิพระพุทธเจ้าสอนว่ากิเลสมีอยู่ในหัวใจสัตว์ มันมีอยู่ในหัวใจเราไหม เอาถ้าว่าไม่เชื่อเอาตรงนี้แหละนะ ความโลภมีไหม ความโกรธมีไหม กิเลสค้นหาประเภทต่างๆ มีไหมในหัวใจเรา มันก็มีอยู่ในหัวใจของทุกคนจะปฏิเสธพระพุทธเจ้าไต่ยังงั พระองค์ว่าอย่างงั้น แล้วพระองค์ละได้ เป็นผู้บริสุทธิ์พุทธโอเต็มส่วนจากสิ่งเหล่านี้แล้ว เรายังละไม่ได้ก็ต้องยอมเชื่อพระพุทธเจ้า แล้วปฏิบัติละถอนมันเต็มกำลังความสามารถของเรา จึงเรียกว่าลูกศิษย์เดินตามครู พากันจำเอานะ ถ้าไม่งั้นจะจมจริง ๆ นะ

พูดถึงเรื่องการสร้างบาปสร้างกรรมนี้แหลม โอ๊ย จนจะมองดูไม่ได้นะ มองไปที่ไหนไม่มองเห็นคนจะว่าไง เห็นแต่กิเลสล้อมรอบหุ้มตัวเลยเชียว เป็นลื้อเกราะมันหุ้มห่อตัวเลย ไม่ให้ธรรมเข้าไปแตะได้ ลื้อเกราะเพื่อเป็นอันตรายแก่สัตว์โลก มันหากหุ้มไว้อย่างแน่นหนามันคง ธรรมเข้าไปแตะไม่ได้ ลื้อเกราะกิเลสเพื่อป้องกันธรรมไม่ให้เข้าไปแตะ มีเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสาร เต็มสัตว์เต็มบุคคล เต็มเราเต็มเขาทุกคน จึงต้องเอาธรรมเข้าไปชะไปล้าง พยายาม มันจะทุกซ์ขนาดไหนก็รู้ว่าทุกซ์เพื่อสู้กิเลส เอา ทุกซ์ไปว้างั้นเลย ตาย ๆ ไปสู้กิเลสมีเกียรติ ตายแพ้กิเลส ตายไม่สู้กิเลส ตายหมอบราบให้กิเลสนี้เสียมากที่เดียวมนุษย์เรา เลวที่สุด เราอยากจะเทียบเข้ามาให้มันถนัดชัดเจนว่า สู้หมาไม่ได้ว้างั้นเลย หมามันยังมีท่าต่อสู้ เวลาจะไปตีมัน มันหนีไม่พ้น

จริง ๆ มันจะกั๊ดเอาอะหมา อันนี้ยังจะแจ๊ๆ อยู่ใช้ได้ยังไง สู้หมาไม่ได้ หมายังมีท่าต่อสู้
มนุษย์เราแจ๊ๆ ใช้ไม่ได้นะ จำให้ตี เอาวิชาหมานี่ประกอบเข้าไปให้เป็นวิชาเลิศโลกจาก
วิชาหมาเข้าใจไหม เอาละพอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd